

Kevelaer, Arnhemse bedevaart, 7 oktober 2023 **Heilige Maagd Maria van de Rozenkrans**

Op 13 maart 1938 maakte Hitler officieel bekend dat Oostenrijk bij Duitsland werd gevoegd. Bij een referendum bleek de overgrote meerderheid van de Oostenrijkers deze aansluiting bij Duitsland, de zogenaamde 'Anschluss', te steunen. Het pijnlijke was dat de Oostenrijkse bisschoppen in een officiële verklaring de Anschluss steunden. De toenmalige aartsbisschop van Wenen, kardinaal Innitzer, tekende deze verklaring en zette er zonder dat de overige Oostenrijkse bisschoppen daar iets van afwisten handmatig "Heil Hitler" bij.

Hierover werd hij door paus Pius XI, bepaald geen man van halve maatregelen, naar Rome ontboden en stevig onder handen genomen. Pius XI had in een encycliek, in het Duits geschreven, *Mit brennender Sorge*, onder meer de rassentheorie van de nazi's, die zou leiden tot de massamoord op Joden en anderen, in niet mis te verstane termen afgewezen. Deze encycliek werd op Palmzondag 21 maart 1937 vanaf de preekstoel in rooms-katholieke kerken in Duitsland voorgelezen. Pius XI confronteerde kardinaal Innitzer met deze encycliek en dwong hem de verklaring van de Oostenrijkse bisschoppen betreffende de Anschluss te wijzigen.

Maar zelfs een kardinaal blijkt zich te kunnen bekeren. De schrobbering door de paus, maar ook wat hij in Oostenrijk na de Anschluss voor zijn ogen zag afspelen brachten hem tot andere en betere gedachten. De nazi's verboden de Kerk enkele van haar fundamentele activiteiten te ontplooiën: het jongerenpastoraat van de Kerk werd verboden en ook aan diverse parochieactiviteiten werden beperkingen opgelegd.

Dit bracht kardinaal Innitzer tot een moedige daad. Op de gedachtenis van de Heilige Maagd Maria van de Rozenkrans, 7 oktober 1938, riep hij jongeren in Wenen op tot het bidden van de rozenkrans in de Sankt Stephansdom, de kathedraal van het aartsbisdom Wenen. De opkomst van de jongeren overtrof alle verwachtingen: 9.000 jongeren togen voor het rozenkransgebed naar de Sankt Stephansdom.

Bij deze gelegenheid hield kardinaal Innitzer een gloedvolle preek, waarin hij onder meer de aanwezige jongeren op het hart drukte:

"Toont dat jullie je geloof hooghouden, omdat jullie voor het geloof uitkomen."

Het moedigste wat hij zei was het volgende:

"Een is jullie Heer, Jezus Christus, een is jullie leider (in het Duits 'Führer'), Jezus Christus is jullie Führer. Wanneer jullie aan Hem trouw blijven, zullen jullie nooit verloren gaan."

De kardinaal verwoordde niets anders dan de kern van het christelijk geloof. De moeilijkheid was echter dat Hitler zichzelf als de 'Führer' beschouwde. Hij tolereerde niet dat iemand anders met deze titel werd aangeduid, zelfs niet Jezus Christus. Vergeldingsmaatregelen bleven niet uit. De volgende dag gooide de Hitlerjugend de ramen van het aartsbisschoppelijk paleis in en sloeg er het meubilair kort en klein. Bovendien werd de pastoor van de kathedraal uit het raam van zijn woning geworpen, waardoor hij ernstig gewond raakte.

Na zijn bekering toonde de kardinaal zich een moedig man. Door zijn preek liep hij als het ware over het water naar Jezus toe. Maar hij kon het opbrengen. Hij vertrouwde op het rozenkransgebed, speciaal op de gedachtenis van de Heilige Maagd Maria van de Rozenkrans.

Wij leven in een tijd waarin het de Kerk ook niet gemakkelijk wordt gemaakt om Christus te verkondigen. Ervoor uitkomen dat je echt katholiek bent en dat je je geloof ook praktiseert,

vergt de nodige moed. Noch in familieverband, noch op school, noch op het werk of elders is het gemakkelijk over het katholieke geloof te spreken. Christus is niet populair in deze tijd en daarmee ook niet de mensen die voor hun geloof in Hem uitkomen. In de Kerk werken als priester, diaken, pastoraal werker of vrijwilliger kan in bepaalde opzichten ook wel iets weg hebben van 'lopen op het water'.

Maar ook wij kunnen de moed en de kracht die daarvoor nodig zijn, putten uit het rozenkransgebed. In tegenstelling tot wat wel beweerd wordt, is het rozenkransgebed niet het 'afraffelen' van 'Wees-gegroeten', maar een beschouwend gebed. Hierin overwegen wij de geheimen van de rozenkrans, dat wil zeggen gebeurtenissen uit het leven van Jezus en Maria, met de ogen van Maria.

Maria is onze voorspreker bij Jezus, zoals Jezus dat voor ons is bij de Eeuwige Vader. Maria bleef onder alle omstandigheden geloven dat Jezus het Begin en het Einde van de wereld is en de feitelijke leider. Op haar voorspraak kunnen ook wij trouw blijven aan de belijdenis dat Christus de Heer is en de echte Leider met een hoofdletter. Hier in Kevelaer vertrouwen we in het rozenkransgebed onszelf, onze dierbaren, de intenties die ons zijn toevertrouwd, onze parochie, het aartsbisdom en de Kerk over de hele wereld toe aan de moederlijke zorg en voorspraak van Maria, die hier in Kevelaer wordt vereerd als de 'Troosteres van de Bedroefden'.